

[Miljøministeren]

sted – oplevede en ny støvsuger. Da oplevede jeg faktisk, at arbejdet blev gjort hurtigere, og at resultatet var bedre. Så meget om det.

Jeg skal sige tak til ordførerne, også fordi jeg synes, at de har gjort det, som egentlig var formålet med denne debat, nemlig at være med til at diskutere indholdet i miljøpolitikken og målene og reglerne, ikke kun indpakningen: hvilke myndigheder der skal gøre hvad.

Der har i denne sammenhæng været snakket om politisk vilje og om, at det kun er viljen, der skaffer de konkrete resultater. Det er jeg enig i i den forstand, at politisk vilje er en nødvendig forudsætning for at nå nogle resultater, men det er ikke en tilstrækkelig betingelse, det er kun en nødvendig. Hvis det hele skal lykkes, så skal værktøjet også være i orden.

Nu skal jeg ikke gå nærmere ind på støvsugere eller andet, men bruge et andet billede, nemlig at skruetrækkeren skal passe til skruen, og at hammeren skal passe til sømmet. Det er altså ikke nok, at man har vilje til at slå et søm i væggen, hvis ikke man har det tilstrækkelige værktøj, eller at skrue en skrue i væggen, hvis ikke man har det tilstrækkelige værktøj og et værktøj, der passer dertil.

Derfor er der tale to alen af ét stykke. Eller sagt på en anden måde: Miljølovene er jo faktisk miljøpolitikens værktøj. Lovgivningen skal som værktøj passe til miljøpolitikens mål og principper, og ligesom et stykke værktøj skal holdes ved lige, skal lovgivningen også holdes ved lige. Og ligesom det somme tider er nødvendigt at udskifte værktøjet, fordi det er blevet gammelt og slidt eller man kan få noget, der er mere effektivt, så kan der altså også være brug for ny miljølovgivning. Et nyt miljøværktøj i 1990'erne, hvis Brundtlandtankegangen, som flere har været inde på, skal realiseres, mener jeg er nødvendigt.

Ellers synes jeg, vi skal prøve at spørge os selv, hvad der egentlig skal være formålet med miljøpolitikken og miljølovgivningen, miljøværktøjet. Jeg synes godt, vi kunne have som mål, at Danmark skal være det mest rene land med den mest rene besked, forstået på den måde, at jeg synes, vi skal have som ambition, at vi er et meget rent land, og vi skal være det mest rene land i verden.

Men jeg synes også godt, at vi kan være et land, hvor vi siger, at vi har den mest rene besked. Og når jeg godt vil understrege det, så er

det selvfølgelig, fordi der altid er en pris på at give en besked om, hvor godt eller hvor skidt det ser ud.

Vi har f.eks. oplevet det i forbindelse med diskussionen om badevand. Vi var ærligt oplysende om, hvordan badevandet så ud, og oplevede nogle turistreaktioner på det, fordi man troede, at vores badevand var værre end hos alle andre, der ikke oplyste noget som helst.

Det synes jeg ikke vi skal ligge under for. Vi skal markedsføre, at vores badevand faktisk er meget godt, og at det ikke er et dårligt tegn, at vi giver ren besked. Altså at vi er det mest rene land med den mest rene besked.

Så vil jeg kommentere nogle af de indlæg, der har været, også på det lidt overordnede plan.

Hr. Knud Lind tænkte på »Konen i muddergrøften« og »Kejserens nye klæder«. Jeg tænker sådan set på noget andet, nemlig miljøet, og på nogle andre ordspog i denne sammenhæng, som ikke længere gælder, men som jeg godt kunne have lyst til at nævne her. F.eks. »Havet sletter alle spor«. Gælder ikke mere. Havet sletter ikke alle spor. »Om hundrede år er alting glemt«. Gælder ikke mere. Om 100 år er ikke alting glemt. »Tiden læger alle sår«. Passer ikke mere. Tiden læger ikke alle sår, når det drejer sig om miljøpolitikken. Og det sidste og måske mest markante er af internationalt tilsnit: »Alle taler om vejret, men ingen gør noget ved det«. Gælder heller ikke mere. Alle taler om vejret, og en hel del gør noget ved det, nemlig vi mennesker.

Hvis vi nu skal prøve at lykkes med miljøpolitikken – det er også en kommentar til hr. Duetoft på det meget overordnede plan – så siger hr. Duetoft, at man skal beskæftige sig med følgerne af det, vi gør. Det er ikke nok, hr. Duetoft. Hr. Duetoft siger, at hvis ikke vi gør det, bliver der en revolution. Nej, jeg synes, vi skal tage fat i tide, så vi undgår en revolution, så vi kan klare os med en evolution, altså en udvikling, vi så nogenlunde kan styre.

Hvis vi bliver ved med at nedbryde ozonlaget, og hvis vi får de klimaforandringer, der kan være tale om, så får vi en revolution på verdensplan. Det kan godt være, at vi kan have nogle fordele af, at klimaet bliver varmere, men der er i hvert fald en lang række lande, for hvem det bliver katastrofalt. Og derved får vi nogle helt nye sociale skævvridninger på en i øvrigt soci-